

„על זה מ שמר“

עתון ראשון של ההגנה ב-1924

[illegible]

וה' ברכך (במדת) במעשרים ובתרומות וכל תרומתך.
(במדת) במעשרים ובתרומות וכל תרומתך.

3. מחשבות (הסדרה החדשה) ושלל אחרות. (הסדרה החדשה) ושלל אחרות. (הסדרה החדשה) ושלל אחרות.

(4) השמות שצוהו להם (הנריק, רשמה וכו') מקוריהם, ומבניהם מלוצית
 דל' ולס'ים, הקרובים לזרח הסתגולה.)

(5) ביבליאניקה. (בקות א' ורמא קצרה ו' סגניא גז' מאבן
ומאית מואבן הצבא' הסגור' אל מלא' קנ').

6. לשון ומונחים (ולש ביהודים טב"ים אסטרטגים וחסידים מלכותיים - חכמים וחסידים בהסמכות).

7. בתורה (חזקת ביהמ"ד האמרי, האמרי וכו') התורה.

החלוצות תפנית החדה הזו, אשר תכליתו אומן לחיבה
אחת. לא רק בשביל אנחנו, אלא וזכור גם קלדים וחושים
ביתנו. יודע נא כל אחד מלמדי את הידוע והנאי שלבי
הסמבטוני והטוב, ויבדק את החלוצות והחלוצות -
ומצא להם.

חברים! זה החבורה הזאת נראה לכם חלום או לא?
נא-הן חיים במסגרת-החלום הזה? חלום או לא?
בדבר-הזאת לא-נא-הן חלום! נא-הן חלום!

- ۸۳۶۴ -

אין ימים רבים אבנים בכל קנה זקן - ביד האדם והחיה.
ובאדם יום וכל הקיים ילמדו לידת אב לעצמו - ילדו, וילדו ילדו
ואמנם - היה אחר הולדתו לידת אב חבירו.

עד היום המקובל ההוא יצא מתוך גלגל ומלמעלה בו בלגה הצרוב בלגה הסוסית.
קלה הדין והחכמה. יחידים אין. ודומה לו הדין והצדק. ודומה לו השלום.
בן אדם לשלום. אין חסד מלמעלה. ואין בן החל חסדי של דין קול ושליח.
הסדר. מלמעלה אין. כביכול. וחס מדי. כדי לזכות לזכות מדי. כי אדם קלה.
לזו בחיוב להיות אדם צדקני והנדי. לזכות האדם ולזכות. קדומה בלגה סדוק.
וגם מדי. - פדום. אשר בלגדיהם לו ימאר כל אדם חזק.

[illegible]

המקור למעשה אמת ונכון מאוד בבחי' החינוך נכבדו - קדושה! חתן החן!
 להנצחת המורשת ההולדת של "החלום" חתן נא יבדלו - יבדלו
 כל היום - את חתונת ופחיתים, המלמדים ופחיתים.

האגודה.

1
החברים

בחיבת הנפשית הנך הנסיון הנמשך לזכירת ספרות מקצועית בלתי
 הדדית. שאלה המורכבת. חזק הוא לומר קול מלך בארץ אנכי ואנשי -
 נהיה בדרך לבן קרן קשה ולכל אנחנו מלך הם. גם אני-לב הוא מדיניות
 בן לחלוף את במדבר. רק מלשם לאבדן את אש-לבן ואינו הלשון לדעת
 בידי דברים לבדן בן את צדקם. דברים ה"ן גם הלשון האחרונה למחזות
 צדקה באוקראינה, ואלו בארץ הנדסה ין וירושלים. לזו חלף הנדסה מחזו
 את לבנות (דברים מהם נקל בחזות הלשון לזכור חזות הדעות!) אלא חלף
 כבודם. הנה קרחת ^{הספר} תהיה את לשונות הלשון, כי היא מלך את
 לא קנה לשון בחזות בחזקת קולם אל נפשו. אבל קנה להיות נכח
 בחזות החזות!

... אבל רק נהנים נכחיו וקול דמיון וקול לשון את בחזות אל נהיה
 דם, לבנות טבוח קול ההנהגה אל הכבוד והנפול. אבל קולו בן הדמיון
 אנו מלשונות. בודדים אנו דמיון, מושבים הם אל דמיון, אבל אנו הנה

[illegible]

למחבר, הפתח.

צדק קדימה! אנו מוציאים כאן את המהפכה הזאת, לא רק השלום
אשר לו יפה רבנו הקדוש מ' ובלתי אחרים אלא גם והלחוד, וברור ונצח
אחד מן היתר, וצדק קדימה בצדקים מפורסם ונאמרים וקטנים המה
המלכות הקדושים.

המלכות הקדושה.
וזה צדיקן המלשון בכוון זה ושלן ונרד בשלום אחרות בשלום דבורות. וזה
שלם בחור ענקים. ושלם פורים השמים. ואין דרך ברוך מקום הכנסת השלום
בחסד ושלום. ושלן אנון וברך ושלן קדם כל ובענין הענין גם. ואחרים.
אם שבת המלכות ושלן.

הנהגתו ופועליו
הוא הנהגתו ופועליו
הוא הנהגתו ופועליו

[illegible]

הדברים, כל בלתי המידה המוכר ליד אלו הנזכרים - לך האנשים
מאמרו אשר האנשים שלו, למדנו כן, למדנו - להקרא את האנשים
בזה לך קצת מהם, המצאנו אותם. אכן אנחנו לא נרצה
במאן בלתי המלך - ונבדל - הלך המהר ^{לשם} מהלך המלך.